

La llengua occitana forma part del patrimoni lingüístic i cultural de la nostra Nació. Els orígens de la Llengua Catalana i la Llengua Ocitana es confonen en el temps, a la mateixa vegada que els orígens d'ambdues nacions. Com la Romanística afirma, el Català i l'Occità són dins de l'àmbit romànic, llengües "germanes bessones".

Durant els segles XII, XIII i XIV, la literatura occitana trobadoresca esdevingué un exemple per a tots els poetes de l'Europa Occidental, i especialment pels catalans, que empraren aquesta llengua pel gran prestigi de què gaudia en els àmbits culturals.

Posteriorment, els contactes entre els intel·lectuals occitans i catalans, en el marc de la Renaixença catalana i el Felibrisme occità, foren constants. I els catalans podem considerar el Premi Nobel de Literatura a l'escriptor provençal Frederic Mistral com a propi també.

Les relacions també s'intensificaren durant els anys 1930, mercès a l'Oficina de Relacions Meridionals, però la dictadura franquista i l'aïllament imposat per aquell règim provocaren la interrupció d'aquests contactes.

A finals dels anys 1970, novament les naturals relacions entre ambdues nacions es reemprengueren, i des del CERCLE D'AGERMANAMENT OCCITANOCATALÀ (CAOC) hem mantingut un constant lligam amb les terres occitanes.

La proclamació de la Llengua Occitana com a oficial a tota Catalunya segons l'article 6 de l'actual Estatut d'Autonomia corroborà aquesta realitat històrica que prové de temps medievals. Però el desenvolupament d'aquesta oficialitat, mitjançant la Llei de l'Occità aprovada pel nostre Parlament nacional no ha estat desenvolupada amb tota la plenitud que seria desitjable.

Des del CAOC aquestes són les nostres propostes per a millorar la promoció, el coneixement i l'ús de la Llengua Occitana al nostre país:

1.- Presència d'una mostra de llibres en llengua occitana a les biblioteques públiques, tant les municipals, com les que depenen de les Diputacions Provincials i la Generalitat de Catalunya. També la Biblioteca Virtual hauria de disposar d'un fons de llibres escrits en llengua occitana en modalitat estàndard i en modalitat aranese.

2.- Ensenyament de classes de Llengua Occitana com a assignatura optativa almenys en una escola i un institut a totes les capitals de comarca, i en diversos centres educatius a la ciutat de Barcelona. Igualment constatem la necessitat de la presència d'una mostra de llibres escrits en Llengua Occitana a tots els centres educatius del país, per a què els estudiants puguin llegir i aprendre la llengua.

3.- Incorporació a la carrera de FILOLOGIA CATALANA d'una assignatura de Llengua Occitana. Tractant-se de llengües bessones seria molt útil per als filòlegs conèixer mitjançant l'estudi de l'occità els orígens del català.

4.- Emissió de més programes en Llengua Occitana mitjançant la cobertura de la CORPORACIÓ CATALANA DE MITJANS AUDIOVISUALS, TELEVISIÓ DE CATALUNYA i CATALUNYA RÀDIO. Si es realitzés una programació no localista, aquests programes també podrien aconseguir audiència als territoris occitans, a través dels serveis "a la carta" als webs d'internet. Evidentment s'han d'emetre programes de temàtica aranese, però també de caire més general per a aquells que vulguin conèixer i practicar l'occità.

5.- Major difusió de l'obra literària dels escriptors aranesos a tot el país.

6.- Major presència en la documentació administrativa de l'administració pública catalana i en l'atenció escrita i oral. També els webs de la Generalitat de Catalunya i de les altres institucions nacionals deurien disposar de la seva versió en llengua occitana.

7.- Utilització habitual a les noves xarxes telemàtiques per part de la GENERALITAT DE CATALUNYA de la Llengua Occitana pel que respecta a les seves comunicacions a la ciutadania.